

Rozhovor s otcem Vojtěchem

Velikonoce

Žehnání CD Adorare

Děkanátní den rodin

MILÍ FARNÍCI...

Pokoj vám!

Těmito slovy pozdraví vzkříšený Ježíš své vystrašené učedníky. Pokoj vám! To je, moji milí, nejenom krásný pozdrav hebrejského šalom, ale zároveň také předání Božího daru, daru Ducha svatého.

Nyní se nacházíme v období po Velikonocích, kdy smrt byla poražena a Pán slavně z mrtvých vstal. Zároveň očekáváme slavnost Seslání Ducha svatého a připravujeme se ni. Také Ježíšovi učedníci byli samotným Pánem připravováni na tuto velkou chvíli. „Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ (Jan 14,26) Ježíš dodává učedníkům odvahu a také jim dává příslib: „Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít.“ (Jan 16,13)

Nechejme se také i my naplnit Božím duchem, aby právě On nás mohl uvádět do přítomnosti celé nejsvětější Trojice a zároveň aby nás nasměřovával k tomu, co je podstatné, směřodonné a důležité, co je zkrátka opravdu Boží cestou.

Moji drazí, dovolu mi srdečně vás všechny pozvat na kněžské svěcení, které přijmu v sobotu 25. června v 9:30 hodin v katedrále sv. Václava v Olomouci, a zároveň také na primiční mši svatou, která bude následující den v neděli 26. června v 15 hodin na Velehradě.

S radostí, posvátnou bází
a vděčností Bohu
za dar povolání
Vám oznamuji,
že přijmu

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

v sobotu

25. června 2022 v 9:30

v katedrále sv. Václava
v Olomouci.

Za tuto milost a všechny,
kteří mě doprovázeli na této cestě
bych rád společně s Vámi
vzdal Bohu díky slavením

PRIMIČNÍ MŠE SVATÉ

v neděli

26. června 2022 v 15 hodin

v bazilice

Nanebevzetí Panny Marie
a sv. Cyrila a Metoděje
na Velehradě.

Lukáš Gelnar

Více informací na www.primice.cz

Z farní matriky od 1. 3. 2022 do 30. 5. 2022

Z vody a Ducha Svatého se stali Božími dětmi:

Hana Talafová, Sofie Cíhová, Elen Vítková, Lucie Dorňáková, Michaela Vltavská, Martina Bučková, Alena Magdaléna Šindlerová, Klára Svobodová, Klára Mišová, Amálie Marie Trčálková, Zuzana Mondeková, Eliška Orsáková, Vilém Alois Novák, Ester Eva Chludová, Daniel Vaněk, Evelin Kateřina Miklovičová, Vítek Šenkeřík.

Rozloučili jsme se s těmito drahými zesnulými:

Julie Šmatlová *1999, Milan Baklík *1927, Jaroslav Vítek *1947, Vojtěch Ptáček *1947, Jozef Nález *1947, Jiřina Změlíková *1938, Anastázie Změlíková *1940, Marie Jugová *1930, Vlastimil Sáblick *1955, Alois Valšík *1935, Anna Barcuchová *1953, Anna Mačková *1937, Vlasta Jatelová *1937, Josef Šarátek *1948.

ZÁVĚREČNÉ SHRNU SYNODÁLNÍHO PROCESU

V KLOBOUCKÉ FARNOSTI

Statistika:

Synodální proces v naší farnosti probíhal od listopadu 2021 do února 2022. Vzniklo celkem 13 skupinek, 10 skupinek vedly ženy, 3 skupinky vedli muži. Počet lidí ve skupinkách byl v rozmezí 3-10 osob. Celkem bylo v naší farnosti zapojeno 83 lidí. Některé skupinky vznikly na bázi stávajících společenství, jiné jenom pro účel synody. Každá skupinka si vybrala jedno z deseti synodních témat a toto pak rozebírala na jednotlivých setkáních. Výstup z těchto setkání byl pak zaslán přímo diecézním koordinátorům pro zpracování diecézní zprávy. Výběr témat skupinek v naší farnosti byl následující:

Téma č.	Počet skupinek
1. Na společné cestě	3
2. Naslouchat	5
3. Ujmout se slova	1
5. Spoluzodpovědnost za misijní povolání	1
7. S jinými křesťany	1
8. Autorita a spoluúčast	2

Ráda bych se s vámi podělila o mé dosavadní zážitky se Synodou. Jsem velice vděčná za možnost být její součástí. Být jen malou kapkou, která spolu s ostatními může vytvořit velkou vlnu poháněnou Duchem svatým k tomu, čeho bych jako jedinec nikdy nedosáhla. SPOLEČNOU CESTOU... To mi stále zní v srdci, když si vzpomenu na setkání naší skupinky. Prožívali jsme společnou modlitbu nad Písmem, hledali jsme společné téma, nad kterým jsme se zamýšleli, sdíleli jsme se za pomoci aktivního naslouchání nad úkolem, který byl nám všem společný. Jako pomocný koordinátor naší farnosti jsem se setkala od začátku Synody s mnoha zajímavými a inspirativními lidmi od nás z děkanátu i mimo něj. Tato setkání mě utvrdila v tom, jak je důležité umět se podívat na věc i očima toho druhého. Ptát se, proč to já vidím jinak.

Duchu svatý, ty víš, tak mi, prosím, pomoz, abych byla více otevřená i novým pohledům, novým způsobům služby k růstu církve.

Synoda mi stále znovu a znovu nastavuje zrcadlo. Mám rodinu, ale někdo ji nemá, žiju v manželství, ale moje kamarádka je vdova, můj soused v kostele je rozvedený... Cítí se přijatí? Navštěvují společenství a někdo nesmělý po něm už několik let touží a neví, co s tím? Objevila jsem bohatství a krásu liturgie, potřebu žít z Eucharistie i Božího slova a vyprošuju to všem. Jak se ale srovnat s názorem, že nám katolíkům stačí lidová zbožnost, ale touha po hlubokém vztahu s Ježíšem se někde vytrácí? Jsem stále obklopená lidmi, ale kolik z nás žije v osamění? Jak se těmto lidem přiblížit? Synodální výstupy nám kladou mnoho otázek a já pevně věřím, že v naší farnosti už na ně v srdcích lidí zrají odpovědi. Děkuju všem, kteří se za uskutečnění Synody modlili, a jistě tak stále činí, a zvu ty, kterým není jedno, co bude s církví dál, aby se nebáli a přišli přiložit společně ruku k dílu. Už se na vás těšíme a připravujeme první posynodální schůzku, kde se již bude mluvit o konkrétních službách.

Ladka Šerá

NA KUS ŘEČI S OTCEM VOJTĚCHEM

Nejen o koních, motorkách a kněžství

Jste kaplanem již 2 roky. K čemu je kaplanování vlastně dobré?

Kaplan je velmi blízkým spolupracovníkem faráře, a pokud je to mladý začínající kněz, tak se učí od faráře, jak vést farnost, co všechno obnáší kněžská služba, kancelář a spoustu dalšího.

Co může mladý novokněz přinést do farnosti?

To úzce souvisí s předchozí otázkou. Mladý novokněz přichází, aby sbíral zkušenosti, ale zároveň s sebou nese i své osobnostní rysy, to, jaký je. Nikdy by však neměl zapomenout, že má přinášet Krista. A o to jsem se taky snažil a budu snažit.

Překvapilo vás něco, když jste ještě jako jáhen přišel do této farnosti?

Sice jsem z tradiční katolické oblasti, ale určitě mě překvapila živost farnosti. Rozmanitost společenství. A myslím, že jsem některé dodnes nenavštívil, neznám náplň jejich setkání, neznám všechny jejich členy... Myslím, že pro začátek kněžské dráhy to byl velmi dobrý start, protože nebyl čas se flákat nebo ustrnout. Pořád se něco děje, až je někdy člověk rád, že může být chvíli sám.

Pocházíte ze Slovácka, kde je křesťanství tradičně hluboce zakořeněno, stejně jako zde na Valašsku. Nezdá se Vám, že je někdy ta „tradičnost“ spíše zátěží?

Někdy to tak může být vnímáno, ale já to tak určitě nevnímám. Tradice je něco, co nás nese, na co navazujeme a z čeho máme možnost čerpat. Samozřejmě pokud se vytratí život, pak tradici strčíme do muzea, ale to určitě neplatí o naší farnosti. Spíše je potřeba oživit ty, kteří jen tak „tradičně“ přicházejí, aby s Bohem udělali živou zkušenost, ale bez tradice by jich hromada nepřišla.

Vy sám pocházíte z křesťanské - katolické rodiny. Bylo tedy vaše rozhodnutí stát se knězem přijato bez výhrad?

Úplně si pamatuju, jak jsem to říkal doma. Mamka to vzala tak nějak v klidu, asi to i čekala. Taťka se mě zeptal, jestli se mi nechce pracovat. Dnes se tomu směju hlavně ve dnech, kdy vstávám v půl 6, abych se pomodlil, než půjdu do zpovědnice, a večer v půl deváté padám totálně vyfluslý do postele po naplněném dni. Myslím, že dneska už to tak nevnímám.

Je těžké sednout si poprvé do zpovědnice? „Trénuje“ se zpověď v semináři?

V semináři takový trénink není, ale na fakultě je tomu věnován předmět. Na jednotlivé konkrétní případy se prostě připravit nedá. Poprvé je to opravdu s velkou pokorou a napětím.

Ted' trošku z jiného soudku. Ví se o Vás, že máte rád hudbu. Jakou roli ve Vašem životě hudba hraje a na jaké hudební nástroje sám hrajete? Případně, na které byste se ještě rád hrát naučil?

Hudba mě hodně ovlivnila, odmala jsem se učil hrát na akordeon, na střední jsem k tomu přibral cimbál. Na tyto dva nástroje jsem chodil do ZUŠky. Pak jsem ještě trošku zkoušel na kytaru, kontrabas a varhany jako samouk, ale nenačil jsem se. Poslední nástroj, který „trápím“ momentálně, jsou housle, ale potřeboval bych čas na trénování. Jednou za měsíc je málo. Miluji krásnou hudbu, která má promakanou harmonii, text, který má děj. Jinak nejsem v muzice vyhraněný. Nevadí mi ani chorální hudba, varhany a kytary.

Jste kulturní člověk. Co divadlo, film, kniha, koncert? Máte nějaká doporučení?

Určitě rád zajdu do divadla, Slovácké divadlo je mi nejbliž. Výborná komedie, kterou jsem tam viděl naposled, byla hra Nefritový škorpion. Pak jsou ale hry, na které bych rád šel, ale jsou stále vyprodané. Film bych spíše potřeboval doporučit já.

A co jiné koníčky nebo koně? Jak si „čistíte hlavu“?

Je pravda, že v naší službě si člověk potřebuje občas vyvětrat hlavu. Já to dělám nejvíc dvěma způsoby, a to jízdu na koni, když si zajedu do lesa nebo vytáhnou motorku a jedu.

Ano, to se o Vás ví, že jezdíte na motorce. Jste rychlý jezdec? Jakou motorku byste rád vlastnil?

Je to jeden ze způsobů vyčištění si hlavy, ale nejezdím rychle. Jsem milovník pěkných výhledů a tomu přizpůsobuji i jízdu. Kochám se. Jsem spokojený s Jawou 350, kterou mám, ale když jsem pořizoval motorku, tak byla ve výběru i Kawasaki Vulcan S nebo Honda Rebel.

Nejen o koních, motorkách a kněžství

Je čas, kdy se kněží přesouvají na nová působiště. Vy už jste v kloboucké farnosti tři roky. Bude se přesun letos týkat i vás?

Čekal jsem, že taková otázka zazní, a vůbec se mi na ni nechce odpovídat. Ale kdo si umí spočítat, že jedna a dva je tři, tak ví, že pravděpodobnost, že bych zde v Kloboukách zůstal, je velmi malá.

Ano, budu se letos o prázdninách stěhovat na nové působiště, které zatím ještě neprozradím, protože jsem to slíbil. Ale už teď můžu říci, že Klobouky jako první působiště se nesmazatelně zapsaly do mého srdce. Je to asi jako s první láskou. (smích)

Chtěl bych **moc poděkovat** všem, se kterými jsem se v Kloboukách potkal, všem, se kterými jsem mohl spolupracovat, ať už to byli kostelníci, ministranti, varhaníci, schůly, spolča, tým našeho časopisu STOPA a všichni ostatní (nerad bych na někoho zapomněl).

A taky nechci odcházet neusmířen. Proto jestli jsem se někoho dotkl nebo někomu ublížil, **prosím, odpusťte**. Určitě to nebylo ze zlé vůle, ale z lidské slabosti, se kterou se všichni potykáme.

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, ty mně zachovávaš můj úděl. Můj podíl padl do rozkošného kraje, mám velikou radost ze svého dědictví.

Žalm 16,5-6

Když je čas dovolených, kde ji nejraději trávíte a s kým?

Mám rád hory, takže si na dovolenou rád zajedu do hor, ať už v zimě, nebo v létě. A když to má být dovolená, tak tam musí být lidé, se kterými si rozumím a sedíme si i lidsky.

Máte nějaké nejoblíbenější jídlo?

Maruška (naše kuchařka na faře) by řekla, že nemám. (smích) Když se ptá, co má vařit, tak jí odpovím: „Dvakrát nic bez chleba, je to raz dva tři hotové.“ Ale jinak nepohrdnu nikdy masem. Když je k tomu knedlík a dobrá omáčka nebo zelí, tak chrochtám blahem. :-D

Víme, že na faře Vám vaří Maruška, ale kdyby tomu tak nebylo, uvaříte si i sám? A na co dobrého byste nás pozval?

Občas si dokážu uvařit sám, třeba párky nebo čaj. Jinak se vaření moc nevěnuji. Teda jako teď. Dřív jsem vařil víc. Pamatuji si několik akcí s ministrantama, kdy jsem vařil celý víkend, a největší pochvalou bylo vždycky to, že zůstaly prázdné hrnce. Kdybych vás měl na něco pozvat, tak by to byl buď babiččin guláš nebo krkovice na pepři.

Pocházíte z kraje, kde se pěstuje víno. Máte svou oblíbenou odrůdu?

Nepohrdnu dobrým vínem, nejoblíbenější z bílých odrůd u nás je pro mě Ryzlink rýnský a z červených Cabernet Moravia. Ale není to pravidlem. Víno buď chutná, nebo nechutná.

Narodil jste se ve vsi, která leží pod známým poutním místem - pod Antoníčkem - našel jste i tady nějaké oblíbené místo, které navštěvujete?

Mám tu více oblíbených míst, ale nejvíc chodíme i s otcem Pavlem na Dělanovec. Když jedeme na koni do lesa, tak jsem rád, když jdeme kolem kaple na Hložec.

Kdybyste se nestal knězem, jaké povolání byste pravděpodobně vykonával?

To nevím, ale asi by to byla nějaká pomáhající profese. Chtěl jsem studovat záchranářinu u vojáků, ale nevzali mě, protože mám křivý nos. :-D Jinak jsem taky hasič, takže bych možná pokračoval i v této oblasti. Ale Bůh měl se mnou jiné plány, proto nemusíme toto „kdyby“ rozvíjet.

Jak se Vám žije na faře?

Dobře.

Jak se Vám žije v Kloboukách?

Taky dobře. Bude se mi těžko odcházet, protože se tady cítím doma. Vlastně jsem tu byl doma velmi rychle. Když jsem na návštěvě u rodičů našim řekl (po dvou měsících v Kloboukách), že jedu domů, tak nechápali. Je to lidmi kolem mě. Cítil jsem se velmi rychle přijatý, a tak jsem rád za otce Pavla, otce Jana i otce Michala a bratra Lukáše, kteří jsou ti nejbližší a taky tomu hodně napomáhají, že jsem tu doma.

Moc Vám děkujeme za Váš čas a ochotu odpovídat na naše otázky.

Tým Stopy

Vyprošujeme Vám hojnost darů Ducha Svatého, radost z Vaší služby a ochranu Panny Marie ve Vašem novém působišti.

OHLEDNUTÍ ZA POSTNÍ DOBOU

Farní pouť
ke sv. Josefovi ve Štítné
nad Vláří

Křížová cesta na Dělanovec

Benefiční koncert pro Ukrajinu

POSTNÍ

DUCHOVNÍ OBNOVA

Po covidové odmlce téměř všech akcí a událostí spojených se setkáváním více lidí na jednom místě byla duchovní obnova s Kateřinou Lachmanovou příjemnou změnou. Dovolím si říct, že nejen obnovou duchovní, ale právě i tak trochu obnovou společenskou.

Po období, kdy jsme ze všech stran byli zahlceni starostmi o svoje tělesné zdraví, nám Kateřina připomněla, že je potřeba chránit taky svoje srdce a starat se i o své duchovní zdraví. Začátek postní doby byl k tomu možná tím nevhodnějším okamžikem.

„Ze srdce vychází život, ale může z něj vycházet i smrt.“ To jsou slova, která zazněla a která by v nás měla rezonovat každý den, zvláště v době válečného konfliktu. *„Respekt k lidem, kteří jsou jiní, než jsem já, rozhodnout se žít teď, dávat si pozor na to, co do svého srdce přijímáme a co z něj vychází na povrch. Dát se Bohu k dispozici a čerpat jeho moudrost...“* Spoustu podnětů a výzev pro náš každodenní život, potvrzených Božím příslibem, čteme v sedmém čtení na velikonoční vigílii. *„Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“* Kéž se tak po postní duchovní přípravě o Velikonoční noci stane.

Kristýna Cahlová

Žijeme-li Duchem,
pak se Duchem také
řídíme.
Gal 5,25

SVATÝ TÝDEN

Vrchol liturgického roku - Velikonoce - jsme opět po dvou letech mohli prožít se vším všudy, tedy v kruhu celé farní rodiny. Ve Svatém týdnu jsme s Ježíšem prožívali jeho cestu od nadšeného „Hosana!“, které znělo na Květnou neděli, přes velkopáteční nenávistné „Ukřižuj ho!“ až ke slavnému „Aleluja!“.

Dopoledne na Zelený čtvrtek strávili naši duchovní ve společnosti dalších kněží a biskupů v olomoucké katedrále. Při večerní mši svaté, při níž jsou, mimo jiné, symbolicky myty nohy vybraným mužům z farnosti, jsme slavili ustanovení Svátosti oltářní a den zakončili tichou adorací v Getsemanech.

Na Velký pátek jsme si, se smutkem, ale i s vděčností, připomněli při zpívaných pašijích utrpení a smrt Ježíše Krista. Po obřadech Velkého pátku započalo celonoční a celodenní bdění u Božího hrobu.

Při slavnosti Veliké noci, která byla zahájena na farním dvoře a pokračovala průvodem do farního kostela, přijaly svátost křtu čtyři katechumenky.

Na Velikonoční neděli jsme oslavili Ježíšovo zmrtvýchvstání. Plamen velikonoční svíce - paškálu - nás provází nejen dobou velikonoční, ale i při různých příležitostech v průběhu celého liturgického roku.

Kéž pravou velikonoční radost neodložíme s bílou barvou velikonoční doby, ale jsme těmi, kteří jí žijí po celý rok a její poselství si nenechávají pouze pro sebe.

Kdybych měla vyjádřit své pocity před křtem a potom, tak bych asi řekla, že je to nepopsatelné. Předtím jsem život spíše přežívala a myslela jsem si, že je zcela naplněný. Byla jsem spokojená a nic mi vlastně nechybělo. Ale když jsem poznala Boha, zakusila jeho lásku a uvědomila si, že jsem to opravdu JÁ, koho On miluje, tak jsem chtěla víc. A to se také po křtu stalo. Můžu nyní Jeho lásku prožívat naplno a zcela Mu dát své srdce, aby ho mohl proměňovat. Těším se na život s Bohem.

Martina Bučková

Před křtem jsem se dost hledala. Co jsem si jako teenager vysnila, mi nevycházelo, a tak jsem nějak bloudila životem. Poté, co mi mamčina kmotra řekla: "Bůh má s Tebou své plány!", začala jsem nad tím přemýšlet a Boha si pouštět do života. Až jsem dospěla k závěru - chci Mu být blíž a blíž. Chci se nechat pokřtít, dát mu svou lásku, jakou on dával mě. Po křtu se cítím šťastná, uvolněná, vidím vše, co jsem předtím neviděla. Můj život je naplněn jeho láskou a přítomností a mojí touhou je poznávat Ho víc a víc. Najednou mi vše do sebe krásně zapadá. Život s Boží přítomností je krásný.

Michaela Vltavská

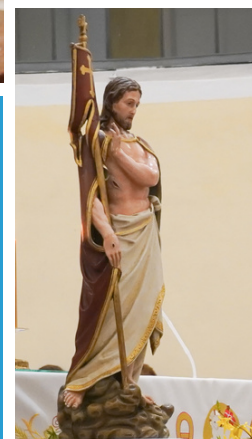
Jsem šťastná, že jsem se odvážila ke křtu, po kterém jsem vlastně dlouho toužila. Díky tomu teď můžu poznávat Boha, jaký doopravdy je, a pociťovat jeho lásku.

Alena Šindlerová

Byl to pro mě docela zlomový okamžik v životě, kdy jsem si uvědomila spoustu věcí. Jsem strašně ráda, že jsem se takhle rozhodla. Toužila jsem po změně pohledu na svět a po novém startu. To vše mi křest dopřál a jsem za to strašně vděčná.

Klára Svobodová

Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.
Jan 11,25

PIETNÍ AKT

NA TRVALOU PAMĚŤ
VYPÁLENÍ ZDEJŠÍ OSADY
VAŘÁKOVÝCH PASEK - LAČNOV
2.5.1945 NĚMECKÝMI OKUPANTY
Mikulín Josef
20.3.1918 Francova Lhota,
+ 3.5.1945, partyzánská brigáda Jana Žižky
Polčák Jan
5.2.1909 Vařákovy paseky č.162,
+ 4.5.1945 Hošťálková
Šopová Rozina

VAŘÁKOVY PASEKY

Dne 24. dubna jsme si pietním aktem připomněli tragédii, která se stala na Vařákových pasekách před 77 lety. Po "kovidní" pauze se na tomto místě sešlo několik desítek lidí. Mši svatou celebrouval klobucký farář P. Pavel Macura. Po mši byly za účasti armády položeny věnce u pomníku obětí.

Jedna účastnice napsala na sociální síti: "Každým rokem je účast na této akci velmi nostalgická. V dnešní době byla o to nostalgičtější, když jsme si uvědomili, že mír i v dnešní době není samozřejmostí."

ALELUJA MEJDAN

Letos poprvé animátoři našeho děkanátu uspořádali v době velikonoční Aleluja mejdan. Kvůli opatřením o Vánocích neproběhla již tradiční Študlov party, a tak, myslím, byla velikonoční varianta dobrou náhradou. Nejdříve jsme se sešli společně s našimi birmovanci v rámci přípravy k modlitbě a adoraci ve študlovském kostele sv. Matouše. Na závěr se k nám připojili mladí z celého našeho děkanátu a slavili jsme mši svatou, setkání s živým, zmrtvýchvstalým Pánem, který je pramenem naší skutečné velikonoční radosti.

Po mši už jsme se přemístili do študlovského kulturního domu, kde byl připraven program. Občerstvení, hudba k tanci, oblíbený fotokoutek, nezapomenutelné karaoke...

Věřím, že letošní Aleluja mejdan byl opravdu podařenou akcí s velmi radostnou, příjemnou a přátelskou atmosférou. Počet účastníků překročil naše očekávání a bylo pěkné vidět mladé, kteří se dokáží bavit ve slušnosti jako křesťané.

SLAVNOST MANŽELSTVÍ

"Tak jo. Pět krásných let máme za sebou, půjdeme si teda obnovit svůj manželský slib. Vždyť máme Bohu za co děkovat!" Tak přesně s touto myšlenkou jsem nás přihlásila na mši svatou, kde si měly páry, které slaví nějaké výročí, vyznat znovu svoji lásku. V domnění, že si během „normální“ mše svaté v lavici spolu s téměř celým kostelem obnovíme své sliby, jsme se vydali ke kostelu. Nutno podotknout, že zde nebydlíme dlouho, tudíž jsem absolutně nevěděla, co nás čeká. A pak jsem to viděla. Žádný celý kostel. Sedmnáct párů stálo v zástupu před kostelem a já si uvědomila, že to tak úplně obyčejné dnes nebude. Bylo to s veškerou parádou – svatební výzdoba, sezení vepředu, průvod a pak – svatební pochod. Vždyť my máme zase svatbu! A první, co mě napadlo, byla lítost nad tím, že jsme tu s manželem „sami“.

Tolik lidí to s námi dnes mohlo prožít – děti, naši rodiče, sourozenci, rodiny. Byla jsem z toho trochu zklamaná, že jsem si nezjistila předem, jak to bude vypadat, jaká to bude sláva. A pak, při vstupní modlitbě, se mi dostalo od Boha krásného prozření. Vždyť koho já tu vlastně potřebuji? Ty nejdůležitější tu mám – svého milovaného a milujícího manžela po mém boku a živého Boha mezi námi. S kým ještě bych potřebovala tento slib obnovit? A tak jsem si po pěti letech prožila naši svatbu znovu. S Bohem a mým mužem. A bylo to nádherné. Velké díky otci Michalovi za krásná slova a Centru pro rodinu za úžasnou organizaci. Jsme moc rádi, že jsme součástí této farní rodiny, a těšíme se opět, dá-li Bůh, za pět let.

Maminkám...

V neděli 8. května jsme po dvouleté pauze opět mohli popřát všem maminkám a babičkám k jejich svátku. Tuto akci, Den matek, pořádá každoročně MO KDU-ČSL ve spolupráci s městem Valašské Klobouky a kulturním domem Klobučan. Účast byla velká. Celé rodiny se přišly podívat na své děti a jejich vystoupení. Sál byl zaplněn do posledního místa. Na začátku otec Vojtěch popřál všem maminkám a požehnal celé akci. Všem k překvapení vytáhl harmoniku a zahrál a zazpíval. Sklidil velký potlesk. Vystoupilo více než 180 dětí z různých kroužků domu dětí a mládeže a základní umělecké školy a nechyběla také schola Ovečky. Všem patří velký dík za krásné prožití odpoledne.

Vojtěch Trčka

DĚTSKÁ DUCHOVNÍ OBNOVA

Duchovní obnova je časem, kdy dáváme více prostoru Bohu, svému nitru, a tak i svým bližním a jejich potřebám. Neexistuje nikdo, s kým by se náš nebeský Otec netoužil setkat.

Takový den prožili naši prvokomunikanti v sobotu 30. května. Pro děti byla připravena čtyři témata, která měly nejen absolvovat, ale hlavně prožít. To byl hlavní cíl této aktivity pro děti. K prožitku neodmyslitelně patří zapojení co nejvíce smyslů, a to se, myslím si, povedlo. Děti zpívaly, tvořily, četly, tělem ztvárňovaly emoce, hmatem prožívaly pocity a spoustu dalšího.

Celý den byl zahájen v kostele otcem Vojtěchem, který nás povzbudil a společně s námi se pomodlil. Tři skupinky se přesunuly do pastoračního domu a jedna zůstala v kostele. Děti prošly postupně všemi skupinkami. Abychom byli pořád bdělí, udělali jsme si v polovině programu přestávku na výbornou svačinku, odpočinuli si na farní zahradě při luštění křížovky a užívali si volného času s kamarády.

Vyvrcholení duchovní obnovy jsme prožili opět v kostele. Zde na nás čekal otec Michal, který, za zpěvu písně, slavnostně předal dětem vyrobenou ovečku. Děti se těšily na avizované překvapení. Byl to přípitek na farním dvoře s přáním všeho dobrého do dalších dní.

Po pečlivé přípravě v hodinách náboženství a prožití duchovní obnovy jsme se spolu s dětmi těšili na velmi významný den v jejich životě, a to na první svatě přijímání. Za krásného počasí a slavnostní hudby přišly děti spolu s kněžími do plného kostela rodičů a příbuzných. Celá slavnost proběhla v příjemném duchu, radostné náladě a také očekávání něčeho nového. Troufnu si říct, že při mši svaté zaznělo několik myšlenek, díky kterým nám „naskočila“ husí kůže či vhrkly slzy do očí. Díky otcům Vojtěchovi a Michalovi byly děti výborně připravené a svůj důležitý den si užily.

Dětem přejeme, aby je Boží požehnání provázelo v každém dni jejich života.

Tým maminek

Ježíš jim řekl: "Nechte děti
a nebraňte jim přijít ke mně, neboť
takovým patří nebeské království."

Mt 19,14

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Šedesát tři. Přesně takový byl počet dětí, které v naší farnosti letos poprvé přijaly do svého srdce Ježíše v Eucharistii. Z toho padesát dětí ve Valašských Kloboukách, devět v Lačnově a čtyři ve Študlově. Na tento velký den se děti připravovaly od září v rámci hodin náboženství.

Také rodiče měli čtyři setkání s knězem, který měl, kromě pár praktických věcí, pro ně připravené katecheze. Věnovali se tématům jako víra žitá v rodině, mše svatá, odpuštění a svátost smíření.

Ochotné maminky připravily pro děti také duchovní obnovu "Dobrého pastýře". Aby děti mohly prožít i svátost smíření naplno a nebylo toho na ně moc, přistoupily poprvé ke svátosti smíření v sobotu 23. dubna, podruhé v sobotu 28. května, tedy den před svatým přijímáním.

Jejich velký den nadešel 29. května. Po desáté hodině se začaly řadit na farním dvoře. Mši svatou sloužil otec Michal a otec Vojtěch v homilii zmínil, že mají přijmout Ježíše jako přítele pro svůj život, sdílet s ním své starosti i radosti a říkat mu o všem, co prožívají.

Duchovní obnova pro děti. Shání se rodiče dětí, co jdou k 1. svatému přijímání a jsou ochotni pomoci s programem. V sobotu dopoledne. Přemýšlím, nahlédnu do popsaného diáře, ta sobota je zrovna volná. Musím se překonat, v sobotu mám chuť tak relaxovat na zahrádce. Něco mi říká, že tam budu potřebná a mé dítě zažije duchovní obnovu.

Přichází sobota, přípravy vrcholí, slyším štěbetání dětí. Rozdělení do skupinek a jdeme na to. Ještě že jsme na každou skupinku dvě maminky, nemůžu se do toho dostat. Maruška to zachraňuje a už to jede.

Zjištění: Při čtení úryvku z Písma tomu děti nerozumí, dokonce cítím, že některé mají "klapky" na uších. Vyzveme je, aby si vzpomněly na jakékoliv slovo z úryvku. Taky nic. Co se děje? Pak už zní slova prvních odvážlivců a přidávají se další. Snažíme se vysvětlit důležité věty, přiblížit dobu Ježíše. Děti jsou skvělé, touží dozvědět se o Něm víc. Zaznívá smích, radost i pláč. Vnímám pláč chlapce, kterého rozčiluje věčné posmívání spolužáků. I to patří k duchovní obnově, vždyť to je právě Ono a o Něm. Předkládáme to ve společné modlitbě. Za pár dní jsem v našem společenství Modliteb matek vzpomněla zážitky z duchovní obnovy. Jedna z maminek mi řekla: "Děti to pochopí, když se o tom budeme doma bavit." Sáhla jsem si do svědomí. Mé předsevzetí duchovně žít s celou rodinou ještě realizujeme v adventu a postní době, ale pak nás převálcují jiné věci. Ach jo.

Závěr: My rodiče jsme moc důležití v duchovním růstu našich dětí a církve. My všichni v církvi jsme důležití. Musíme zabrat, nenechat to jen na kněžích, máme velké dary. Děkuju všem, kteří tu víru žijete a jste dětem příkladem. Všem, kteří vystoupíte a pracujete s nimi. Jsem moc ráda, že mé dítě poznalo, co je duchovní obnova, a že i já jsem mohla být potřebná.

Jedna z maminek

OD PRÁZDNÉHO HROBU K PLNOSTI DUCHA SVATÉHO

Tak jako všechno, co má za něco stát, potřebuje pořádnou přípravu, tak ani my jsme nechtěli nechat nic náhodě a spolu s celou farností jsme se po celou velikonoční dobu připravovali na slavnost Seslání Ducha svatého. Od Velikonoc až do této slavnosti jsme se scházeli každou středu ve farním kostele na modlitebních večerech "Od prázdného hrobu k plnosti Ducha svatého", abychom si vyslechli některé z velikonočních evangelií, exegezi k němu, následně nějaké svědectví na určité téma a modlitební večer zakončili adorací.

Vyvrcholením této přípravy byl modlitební večer při vigílii slavnosti. V půl šesté jsme začali adorací, po které následovala svědectví a večer chval s přímluvnými modlitbami. Se zapadajícím sluncem jsme se přesunuli na farní dvůr, kde již hořel oheň. Když byl oheň požehnan, vyšli jsme s rozžatými svíčkami průvodem do ztemnělého kostela. Při bohoslužbě slova zazněla čtení v němčině, španělštině, staroslověněštině a polštině. Po homílii jsme obnovili své křestní a biřmovací závazky. Velmi silným okamžikem byla modlitba, při které kněží vkládali ruce na věřící a v tichosti se nad nimi modlili.

Stejně jako každá starověká eucharistie byla spojena s hostinou agapé, tak jsme byli všichni po bohoslužbě pozváni na setkání na pastoračním domě.

O SVATODUŠNÍ POKLAD

Od poloviny postní doby se děti mohly zapojit do soutěže "O svatodušní poklad". Každý týden pro ně byla připravena luštěnka a také týdenní úkol, pomocí kterého se snažily zbavit nějaké neřesti nebo získat nějakou ctnost. Do konce soutěže vytrvalo šestnáct dětí a vyhodnocení proběhlo na dětském odpoledni o Svatodušní neděli. Pro děti byla připravena různá stanoviště s úkoly, mohly také zdolat lezeckou stěnu nebo se svézt na koni. Na svačinu byla připravena vaječina ze sta vajíček.

Žehnání CD Adorare

Krásná hudba, vírou prodchnuté texty, oslava Boží lásky, žehnání, slova díky, slzy dojetí, šťastné úsměvy nadšených posluchačů, společenství...

To vše a ještě mnohem víc nabídl koncert skupiny Adorare v KD Klobučan, spojený s žehnáním nového CD s názvem K vodám. Byl krásným a požehnaným vyvrcholením Svatodušní neděle.

Díky, Bože, za tyto mladé lidi, kteří Tě svou hudbou a zpěvem chválí a dokáží rozzářit každé vnímavé lidské srdce jasem Tvé přítomnosti.

Bůh opravdu existuje.

Je mocný, milosrdný, živý, plný lásky...

Bylo nám velikým potěšením, že jsme právě díky Němu mohli přivést na svět páté CD. Touto cestou bychom chtěli poděkovat všem lidem, kteří nás poslouchají, našim sponzorům a jiným dobrodincům, bez kterých by koncert nebylo možné skutečnit. Troufnu si nesměle tvrdit, že to bylo, mimo jiné, požehnané příjemné nedělní setkání, kde jsme mohli skrze písně, dary a charismata vydávat svědectví o našem Bohu. Nutno podotknout, že okamžitý stav ovzduší, jenž během koncertu panoval kolem Klobučanu, svým teplotním a tlakovým rozhraním působil pozitivně nejen na spotřebu oroseného zlatavého moku, nýbrž i na konzumaci neodolatelných zákusků a cheesecaků, což celkovou atmosféru celého žehnání CD přinejmenším obohatilo.

Vojta Hrnčířik

ŽEHNÁNÍ MOTOREK

Holky a mašiny..., Já mám motorku... a spousta dalších písniček mi zní hlavou, když přemýšlím, kam si vyjedu na motorce. Ale odpoledne 14. května letošního roku jsem měl naprosto jasno. Vytlačím mašinu před kostel a nechám si ji požehnat. Nebyl jsem rozhodně sám.

Kolem půl druhé začaly dunět motory kolem kostela a od náměstí i od gymnázia se začali sjíždět motorkáři na nejrůznějších strojích. Bylo možné vidět veterány, krásné naleštěné choppery i silniční a sportovní mašiny.

Obřad žehnání začal v kostele, kde otec Pavel požehnal motorkářům i jejich přilby a pronesl krátké kázání. Pak vyšel ven, požehnal a svěcenou vodou pokropil odhadem sto motorek. Pak se motorkáři rozjeli do různých směrů na vyjížďku, protože bylo krásné slunečné počasí.

KDYŽ SE LIDSKÁ SRDCE

SPOJÍ...

V jedné známé písni zaznívájí slova: *Poznej nás po lásce křesťany...* Láska má mnoho podob a ochotná pomoc bližnímu v nouzi je bezpochyby jedním z jejích nejkrásnějších projevů.

V neděli 22. května se v Popově uskutečnil Benefiční festival pro Rozárku. Rozárka je pětileté děvčátko, které se narodilo s těžkým mentálním i fyzickým handicapem. Trpí mikrocefalií - psychomotorickou retardací s počínajícími deformitami nožiček. Tato závažná postižení jí neumožní postavit se na nohy.

Festival nabídl pokrm jak pro hladový žaludek, tak i hladovou duši. Ruku k dílu přiložili mnozí dobrovolníci, kteří zajišťovali občerstvení a průběh celé akce, a také celá řada muzikantů a zpěváků, kteří nabídli jinou formu pomoci – pestrou paletu krásných písní. Velké poděkování patří skupinám Adorare a Gedeon, zpěvačkám Marii Tiché a Radce Těšíkové a zpěvákovi Filipu Manovi.

Získané finanční prostředky z této a také dalších akcí budou použity na zakoupení pomůcek, které usnadní náročnou každodenní péči o Rozárku.

Patronkou sbírky je Dagmar Šebáková ze Štítné.

DĚKANÁTNÍ DEN

RODIN

O slavnosti Nejsvětější Trojice se v odpoledních hodinách uskutečnil děkanátní den pro rodinu, kterého se zúčastnily rodiny ze všech farností našeho děkanátu. Vše začalo mší svatou, kterou slavil P. Petr Bulvas. Pak už bylo připraveno mnoho stanovišť pro děti, hrála skvělá muzika a nechyběly ani "občerstvovací stanice". Prostě všechno napomáhalo vytvoření pohodové nedělní rodinné atmosféry.

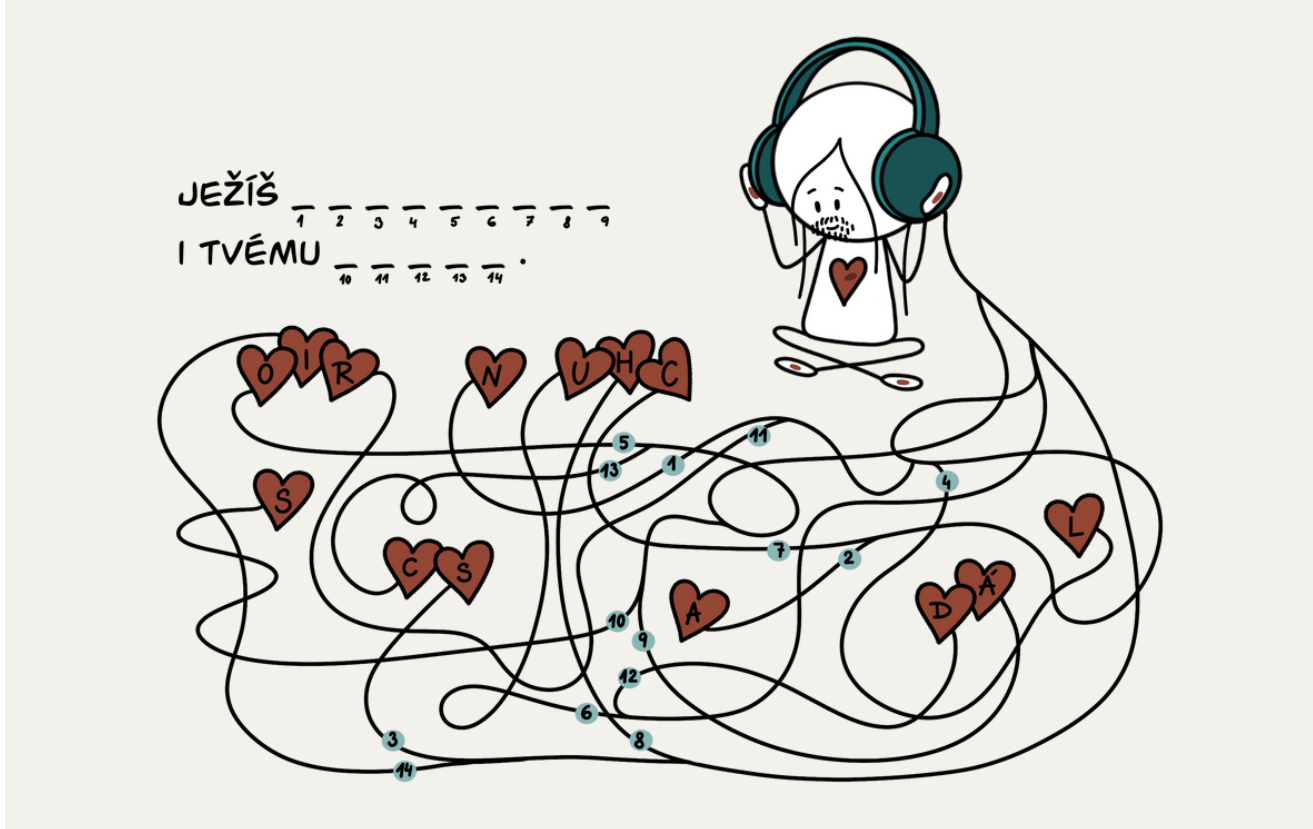
Svědectví maminky, která se nemohla zúčastnit, protože byla krátce po porodu:

Jednou jsme byli v neděli v kostele, kdy hlásili Amoris Laetitia. Řekli jsme si, že na jedno setkání zajdeme. Nakonec jsme šli úplně na všechny a jedno vám povím: Vždycky nás ten zlý pokoušel, abychom nešli: *Přeče je krásně, je neděle...* Přicházely myšlenky typu: *To necháme Vaška zase s babičkou a půjdeme na Amoris? Nezapjdeme radši na výlet? Nezapjdeme místo toho jen tak na návštěvu?* nebo: *Manžel má jít na noční, neposedíme raději u televize s dobrým jídlem?* Prostě každé setkání nám přineslo spoustu důvodů, proč nejít. Ale vždy jsme nakonec šli. Díky Bohu! Každé setkání bylo pro nás a pro náš vztah tak silné a povzbuzující a hlavně jsme vždy odcházeli s tím, že jsme to řešili spolu. Ať už společné soužití s rodiči, zbytečné hádky kvůli ničemu nebo nedostatečnou lásku. A vždycky, a to opravdu vždycky, se nám právě tam na Amorisu dostala odpověď, jak vyřešit naši situaci doma. A když ne zrovna odpověď, tak obrovské povzbuzení a motivaci lépe milovat. Vždy jsme dojeli domů a syn cítil, jak jsme šťastní. Objímali jsme ho a zpívali jsme si pořád dokola písničky, které nám utkvěly v paměti při adoraci. Dalo by se říci, jak jsme po každém setkání byli plni Ducha svatého. A doteď z toho čerpáme. Nejen já nebo jen můj manžel, ale oba. Díky Bohu za vás všechny, kdo jste obětovali čas, úsilí a práci tomuto krásnému projektu. Můžu říci, že to u nás přineslo mnoho krásného a že díky vám spousta manželů přišla domů šťastných, nakoplých a zase tak moc zamilovaných. Nejen do sebe, ale hlavně do Boha. Děkuje.

PRO DĚTI

Seřaď písmena a dosad' do políček podle čísel.

Naslouchej i ty slovům živého Boha, který k tobě chce promlouvat. Vem si do rukou Bibli a vyhledávej za pomoci zkratk v prostředním sloupečku slovo, které odpovídá počtu políček v prvním sloupečku. Náповědou ti bude první písmeno a třetí sloupeček, kde je prozrazeno, kolikátým slovem je toto slovo ve verši (pokud máš doma ekumenický překlad Bible).

L_____	I.K 13,4	(1. SLOVO)
R_____	L 1, 14	(3. SLOVO)
P_____	J 20,21	(5. SLOVO)
T_____	KO 3,12	(14. SLOVO)
D_____	EF 5, 9	(10. SLOVO)
V_____	Ž 108,5	(11. SLOVO)
T_____	I. P 3,16	(5. SLOVO)
S_____	GA 5, 23	(3. SLOVO)
L_____	GA 5, 22	(10. SLOVO)

Tajenkou je sladké ovoce Božího ducha.

Snaž se nejen po dobu prázdnin pěstovat tyto plody Ducha i ty.

STOPA

PROŽIJ LÉTO S NAŠÍ FARNOSTÍ

POBYTOVÉ TÁBORY

10. 7. - 17. 7. 2022

- pro chlapce od 2. do 6. třídy
- pod vedením Markéty Kudelové
- na Provodově

15. 8. - 21. 8. 2022

- pro děti od 3. do 6. třídy
- pod vedením Michaely Zádrapové
- na Provodově

15. 8. - 20. 8. 2022

- pro céry
- pod vedením Marie Trčkové
- v Bratřejově

31. 7. - 6. 8. 2022

- pro všechny ministranty a ogary od 6 do 15 let
- pod vedením Jana Švacha
- na Provodově

ČTVRTLETNÍK
III. ROČNÍK
02/2022

17. 7. - 23. 7. 2022

- pro mládež od 13 do 16 let
- pod vedením Kateřiny Slovákové
- fara Cholína

18. 7. - 24. 7. 2022

- Camp Projekt On od 15 do 23 let
- pod vedením Veroniky Naňákové
- v Dubu na Moravě

PŘÍFARNÍ TÁBOR

11. 7. - 15. 7. 2022

- pro děti od 5 do 8 let
- pod vedením Karolíny Chovancové
- na pastoračním domě

PLÁNOVANÉ AKCE V ZÁŘÍ

2. 9. - 3. 9. 2022

- konference Poslaný

11. 9. 2022

- hody a farní den

17. 9. 2022

- děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská a řeholní povolání

STOPA

Příspěvky do zpravodaje je možné zasílat na adresu:
stopa.farnosti@gmail.com

Zpravodaj farnosti Valašské Klobouky, kterou tvoří
vesnice Študlov, Lačnov, Tichov, Poteč,
Příkazy, Smolina, Mirošov a Lipina.

Vydává Římskokatolická farnost Valašské Klobouky
v počtu 300 výtisků.

Fotografie článků: autoři článků, archiv farnosti.

Grafický návrh a příprava pro tisk: redakční tým.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VALAŠSKÉ KLOBOUKY
Smetanova 113

766 01 Valašské Klobouky
+420 725 365 028

www.faraklobouky.cz

www.facebook.com/Římskokatolická-farnost-Valašské-Klobouky-445117495675245